

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 627-1922)

Originalt emne

Arbejderforhold

Arbejderforhold/Arbejderforhold i Almindelighed

Begravelsesvæsen

Begravelsesvæsen/Begravelsesvæsenets Personale

Lønninger

Lønninger/Lønninger i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 11. januar 1923](#)
- 2) [Byrådsmødet den 1. februar 1923](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 11. januar 1923 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 627-1922)

Indstilling fra Lønudvalget om, at Bestemmelsen angaaende Udbetaling af 3 Maaneders Løn, naar en Bestillingsmand afgaar ved Døden, ogsaa skal gælde pensionsberettigede timelønnede Arbejdere.

H. P. Christensen forelagde Indstillingen. Staten havde i flere Aar haft den Bestemmelse, at ved en Funktionærs Dødsfald fik Enken udbetalt 3 Maaneders Løn, og samme Bestemmelse var senere indført for de maanedslønnede kommunale Funktionærers Vedkommende. Efter den ny Pensionslov var de faste timelønnede Arbejdere kommen

under Pensionsreglementet, og det var da naturligt, at de fik samme Ret som de maanedslønnede, tilmed da det ikke drejede sig om ret mange. Taleren vilde altsaa anbefale, at de, der betaler til Pensionskassen, eller er under § 23, faar denne Ret.

P. Petersen anmodede om at faa Sagen sendt tilbage til Udvalget til fornyet Behandling idet Talerens Parti havde regnet med, at det kun drejede sig om en enkelt Mand; men nu viste det sig at der tilsigtedes en Ændring i Regulativet, og derfor ønskede Taleren Sagen underkastet en ny Drøftelse i Udvalget.

H. P. Christensen oplyste, at Sagen kom frem i Udvalget paa Foranledning af en Skrivelse fra Kirkegaardsbestyrelsen angaaende en afdød Arbejder paa Kirkegaardene. Sagen var derefter tilsendt Kommunebogholderen til Erklæring, hvorefter Lønudvalget enedes om at vedtage den foreliggende Bestemmelse. Men selvfølgelig var der ikke noget i Vejen for, at Sagen kunde udsættes, naar det ønskedes, selv om det naturligvis var rart for vedkommende Enke snarest at faa en Afgørelse af Spørgsmaalet.

Sagen udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 1. februar 1923 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 627-1922)

Indstilling fra Lønudvalget angaaende Udbetaling af 3 Maaneders Løn til Enker efter faste, timelønnede kommunale Arbejdere.

Fra Lønudvalgets Flertal forelaa følgende Indstilling:

"Lønudvalget indstiller til Byraadet, at Bestemmelsen i Vedtægtens § 35, Stk. 8, om, at der, naar en Embeds- eller Bestillingsmand, der er ansat med Aarsløn. afgaar ved Døden, udbetales Enken Løn for de derefter følgende 3 Maaneder, udstrækkes til at gælde ogsaa for fast ansatte timelønnede Arbejdere, d. v. s. saadanne, som ved deres Død er berettiget til Pension i H. t. Pensionsreglementets § 7 eller § 23."

Mindretallet, P. Petersen og Niels Barnow, mener, at nævnte Bestemmelse kun skal være gældende i det foreliggende Tilfælde ved Arbejdsmand ved Kirkegaardene, Peder Pedersens Død, og at lignende Spørgsmaal i Fremtiden tages op til Behandling i hvert

enkelt Tilfælde.

H. P. Christensen henviste til Forhandlingerne i forrige Byraadsmøde. Udvalget havde siden drøftet Spørgstnaalet, men var ikke naaet til Enighed. Taleren syntes dog, man burde enes om at lade Bestemmelsen gælde foreløbig, saa kunde Spørgsmaalet tages op igen til April, naar der eventuelt skulde forhandles om et nyt Reglement. Bestemmelsen stammede oprindelig fra Statens Pensionslove, hvorefter alle faste Folk havde denne Ret, og var derfra gaaet over i Kommunens Pensionsreglement. Men naar Kommunens maanedslønnede Folk alle havde denne Ret, var der ikke megen Mening i at udelukke de øvrige paa Grund af Lønningsmaaden, naar de var lige saa fast ansatte og betalte til Pensionsfonden. Skulde Staten senere foretage en Ændring af dette Forhold, kunde Spørgsmaalet jo tages op ogsaa for Kommunens Vedkommende. Taleren vilde paa Flertiilllets Vegne anbefale at vedtage Bestemmelsen.

P Petersen indrømmede, at der kunde være noget rigtigt i at give disse Folk samme Ret som de øvrige; men paa den anden Side maatte man ogsaa sammenligne dem med de private Arbejdere, idet de vel næppe udførte bedre eller mere Arbejde end disse. De private Arbejdere havde kun 112 Øre pr. Time, medens Kommunens Folk fik 155 ½ Øre; desuden havde de fast Arbejde, Sommerferie med fuld Løn og i Sygdomstilfælde ligeledes fuld Løn i 13 Uger. Det var derfor et Skraaplan at komme længere ud her, og var det først vedtaget, blev det ikke let at komme af med Bestemmelsen igen. Taleren vilde derfor anbefale at blive ved det nuværende og saa tage Stilling til Spørgsmaalet i hvert enkelt Tilfælde.

Formanden henviste til det foreliggende Andragende fra Enken efter en afdød Arbejder ved Kirkegaardene. Naar Kirkegaardsbestyrelsen havde sendt Sagen til Byraadet og derved givet Anledning til, at Spørgsmaalet kom frem, var Grunden den, at andre Udvalg undertiden bevilgede saadanne Understøttelse, og det var rigtigst at have den samme Fremgangstnaade indenfor alle Udvalg, ellers gav det blot Anledning til Kritik.

H. P. Christensen pointerede, at det her kun drejede sig om, hvorvidt man skulde give de timelønnede Folk samme Ret som de maanedslønnede, og det var absolut det retfærdigste. Selvfølgelig kunde Byraadet ogsaa afgøre det i de enkelte Tilfælde, men naar det engang var sket, kunde man næppe afslaa det i Fremtiden, saa Resultatet blev det samme. Der skete derfor ikke noget ved at vedtage det som en foreløbig Bestemmelse, indtil Byraadet vedtager noget andet.

P. Petersen gav Borgmesteren Ret i, at Udvalgene burde handle ens. Resultatet blev maaske nok det samme, da det vel vilde blive bevilget i de fleste Tilfælde; men saa var det jo heller ikke nødvendigt at lovfæste det for den korte Tid, der var tilbage, inden der skulde forhandles om et nyt Reglement.

J. Chr. Møller henstillede til Udvalget at vente til 1. April, da der saa muligvis skulde forhandles om et nyt Regulativ, og saa gik det vel nok i Orden; det drejede sig jo ikke om særlig meget.

H. P. Christensen vilde saa foreslaa at vedtage, at man foreløbig vedtager Bestemmelsen indtil 1. April og saa tager Spørgsmaalet op igen.

H. P. Christensens Forslag vedtoges.

